

Psihofarmaci vs. um – Tko pobjeđuje?

Mnogi ljudi imaju tjelesne probleme i bolesti kao što su na primjer srčani udar ili adipositas. Nedavno sam se bavila psihičkim bolestima pa sam se zapitala kako djeluju terapije, a prije svega lijekovi.

Kada je riječ o psihičkoj bolesti, kao što su psihoza, šizofrenija ili pak depresija, poznato je da se često liječe uz kombinaciju obaveznih psihoterapija i sličnog, s raznoraznim psihofarmacima i antidepresivima. Jedni od najpoznatijih preparata psihofarmaka su neuroleptici, koji svojim korisnicima (najčešće oboljeli šizofreničari) obećavaju novu nadu za život. No treba se ipak upitati je li gore spomenuti preparati stvarno liječe ljudsku „dušu“.

Novija istraživanja su pokazala, da takozvani neuroleptici – to je vrsta psihofarmaka – koja se od šezdesetih godina koristi kao lijek protiv šizofrenije, sadržavaju otrovne supstancije koje zaustavljaju djelovanje dopamina u ljudskom mozgu. Zbog nedostatka bitnog neurotransmitera tijelo može doživjeti razne nuspojave, kao što su: grčevi, paralize, a u najgorem slučaju nedostatak može čak i izazvati moždani udar ili srčani infarkt.

Farmakološki instituti često prešućuju razne probleme koje njihovi neuroleptici mogu izazvati, a uz to još često traže dobre novce za dnevnu dozu trovanja.

Činjenica je da se simptomi svake bolesti (ne samo psihičke) smanjuju nakon prve doze propisanog medikamenta. Također je činjenica, da si jedna trećina pacijenata psihotičkih bolesti oduzme život zato što im bolest oduzme nadu i motivaciju za život. Ponekad im baš ti takozvani neuroleptici (i slično) pomognu da se suoče ponovno sa sudbinom i da nastave s bitkom.

Prilično teško je naviknuti se na uporabu spomenutih tableta. No, iako malo ljudi to vjeruje, ti preparati imaju i svoje dobre strane: Nije baš tako drastično da svaki šizofreničar još više poludi ako pije svoju propisanu dozu tableta. Problem je u tome da liječnici često ne gledaju

što propisuju pa im onda pacijenti moraju patiti. Bitno je da se dobro informiraju, da ne zaborave da je svaki čovjek, svaki bolesnik individualan. Ne smije im se više dozvoliti da propisuju bezvezne medikamente ako ih pacijent ne treba.

Paracelsus je jednom rekao: «*Doza čini otrov.*» Te hipoteze se treba držati. Mnoge nuspojave se pojave samo zato što pacijent možda konzumira previše preparata ili su ti preparati uz to još često i predozirani. Znanstvenici su otkrili da je za šizofreničare (a sigurno i za pacijente drugih psihičkih bolesti) najučinkovitija metoda ako se stvara balans između verbalne terapije i tableta. Nažalost većina još uvijek misli da su tablete jedini spas.

Psihički bolesnik mora imati na umu da sam lijek ne pomaže pri liječenju, ima tu mnogo više komponenata. I psihoterapija (koja sama velikim dijelom može doprinijeti uspjehu), kao i nauka moraju se realno suočiti s oboljenjem i bitni su igrači u tom dvoboju. Nedavno se saznalo kako sport, naročito trčanje, može pomoći ljudima s depresijom da se ponovno osjećaju kako treba.

Naravno su svi ti neuroleptici, antidepresivi, općenito psihofarmaci, bitna komponenta u borbi protiv bolesti, no bitno je isto tako informirati se o alternativama. Ne bi bilo pametno da se prepustimo doktorima i postanemo roboti ili ovisnici farmakološke industrije. 506 riječi

Jelena Svjetlanović

Jezik: hrvatski

Vrst teksta: sastavak (rasprava)

Broj stranica: 2

Ljeto: 2016.

Škola: Savezna Gimnazija Matrštof/BG/BRG Mattersburg

Učitelj: mag. Ivan Rotter, MA

Predala za datarnicu: mag.a Angelika Kornfeind